

T RÁI ĐẤT HÃY NHẢY MỪNG

Tám hình từ không gian cho thấy trái đất như một trái cầu xanh biếc có những vệt trắng mềm mại bao bọc. Màu xanh lá chen nhau nhanh chóng hiện ra khi hình ảnh được kéo gần, thật gần, xuyên qua các tầng mây. Biển cả, sông hồ, thành phố, xe cộ, và con người hiện ra. Ta như người từ vũ trụ bay đến trái đất để thăm nom, quan sát hay thể hiện một sứ mệnh nào đó.

Là con người – thông minh, trí tuệ, văn minh, văn hoá – ta cảm thấy mình oai phong, có lúc coi trời bằng vung, nhưng nhiều lúc lại thấy mình quá bé bỏng. Nhiều nhà khoa học và tư tưởng đã thú nhận, và bằng chứng là khi con người có thể bay ra ngoài không gian để nhìn xuống trái đất thì thấy mình mong manh như hạt bụi. Càng có cái nhìn về vũ trụ, người ta lại càng thấy chỗ đứng khiêm tốn của mình.

Cũng từ đó, người ta lại đặt lên câu hỏi tha thiết căn bản nhất về mình: tôi từ đâu đến, và tôi sẽ đi về đâu trong cõi không gian và thời gian vô cùng, vô tận này? Có người cho là ngẫu nhiên, là cái “duyên” hợp tan vô định. Người khác tin có đấng Chân Thiện Mỹ, tin ở chương trình tạo dựng. Tôi ở trong số những người này.

Cuộc hành trình đi tìm cội nguồn cho niềm tin đã có từ lâu, từ thời mà con người có khoảng thời gian nghỉ giữa những cuộc tìm miếng ăn. Các nhà tư tưởng đông-tây đều cho thấy họ bắt đầu đặt câu hỏi về con người và về cuộc sống khi họ ngồi trao đổi với các bạn hữu và đồ đệ.

Ai cũng cần niềm tin để sống. Tin nơi cha mẹ, gia đình, và người thân. Tin ở máy bay, xe cộ, cầu vượt đại dương, đường hầm ngầm dưới biển, và nhà chọc trời. Tin nơi đồng tiền ta tiết kiệm và sử dụng mỗi ngày. Có bao giờ ta thấy, hay nắm chắc được cái gì là bảo chứng hoàn toàn cho đồng tiền hay không mà ta vẫn đi làm để lãnh công là những tấm giấy, vẫn tiết kiệm cả đời cũng chỉ dựa trên những tờ giấy!

Hình như không ai nghi ngờ về những giá trị ấy trong cuộc sống, nhưng lại nghi ngờ về niềm tin tôn giáo. Không sao, nghi vấn là tiền đề cần thiết để tìm chân lý, là căn bản của niềm tin. Chỉ có từ chối tìm kiếm, từ chối tin là tự giam tù mình, đóng cửa trí óc và trái tim, tước đi mọi khía cạnh giàu sang phong phú của con người và cuộc sống.

Không biết các bạn có cảm nghĩ gì, riêng tôi thấy mình quá may mắn được thừa hưởng bao nhiêu công lao của các bậc hiền nhân của nhiều ngàn năm lịch sử đã tìm tòi và vun đắp để sinh hoa kết trái cho chúng ta hưởng ngày nay. Một trong những cảm nhận tạ ơn

ấy là niềm tin nơi Thiên Chúa tôi nhận được. Tôi đã không phải vất vả đi tìm, chỉ mở mắt, mở tai và mở lòng đón nhận. Với lương tâm, trí óc bình thường, tôi đón nhận niềm tin như đón nhận ánh nắng ban mai chiếu qua màn sương còn sót lại trong đêm.

Các tổ phụ và ngôn sứ của dân Do Thái được chọn để làm nên lịch sử ơn Cứu Độ. Tôi nghĩ đến dân tộc mình cũng có hàng ngàn năm lịch sử để gìn giữ, trân quý và học hỏi, tuy nhiên tôi không đặt câu hỏi tại sao Chúa không chọn dân tộc của tôi để làm nên lịch sử ơn Cứu Độ cũng như tôi không đặt câu hỏi loại ấy khi anh, chị hay em tôi được cha mẹ tôi chọn để trao cho một sứ mệnh mà không phải là tôi.

“Từ dòng dõi Đa-vít, theo lời hứa, Thiên Chúa ban cho Israel Đức Giê-su làm Đấng Cứu Độ, Đấng mà Gioan đã báo trước, khi ông đến rao giảng phép rửa thống hối cho toàn dân Israel. Khi Gioan hoàn tất hành trình, ông tuyên bố: ‘Tôi không phải là người mà anh em lầm tưởng; nhưng đây, Người sẽ đến sau tôi mà tôi không đáng cởi dây giày dưới chân Người’”. (CV 13:24-25)

Đấng thánh được loan báo và trông đợi suốt bốn ngàn năm lịch sử ấy đến trần gian trong hoàn cảnh sau đây:

“Bấy giờ trong miền đó có những mục tử đang ở ngoài đồng và thức đêm để canh giữ đoàn vật mình. Bỗng có thiên thần Chúa hiện ra đứng gần bên họ, và ánh quang của Thiên Chúa bao toả xung quanh họ, khiến họ hết sức kinh sợ. Nhưng thiên thần Chúa đã bảo họ rằng: ‘Các người đừng sợ, đây ta mang đến cho các người một tin mừng đặc biệt, đó cũng là tin mừng cho cả toàn dân: Hôm nay Chúa Ki-tô, Đấng Cứu Thế, đã giáng sinh cho các người trong thành của Đa-vít. Và đây là dấu hiệu để các người nhận biết Người: Các người sẽ thấy một hài nhi mới sinh, bọc trong khăn vải và nằm trong máng cỏ’”.

Bỗng chốc, cùng với các thiên thần, có số đông đạo binh thiên quốc đồng thanh hát rằng: *“Vinh danh Thiên Chúa trên các tầng trời, và bình an dưới thế cho người thiện tâm”.* (Lc 2:7-14)

Thật là một viễn ảnh huy hoàng được khao khát trông đợi, xen lẫn chút nghi ngờ về một đấng cứu thế mà hạ sinh quá nghèo hèn trong một máng cỏ. Tuy nhiên các hiện tượng lạ lùng xảy ra là ngôi sao Bethlem, và tiếng hát thiên thần hầu như lấn át chút nghi ngờ ấy, mang đến cho đa số con người một tâm trạng mới, một hy vọng tràn trề. Đấng cứu thế đến như một anh hùng áo vải, chân quê nghèo hèn như phần đông chúng ta không phải là một an ủi và ước mơ hay sao? Ngôn Sứ Isaia nhiều năm trước đã nói về viễn ảnh huy hoàng ấy như sau:

“Dân tộc bước đi trong u tối, đã nhìn thấy sự sáng chứa chan. Sự sáng đã bừng lên trên những người cư ngụ miền thâm u sự chết. Chúa đã làm cho dân tộc nên vĩ đại, há chẳng là vĩ đại niềm vui? Họ sẽ vui mừng trước nhan Chúa, như thiên hạ mừng vui trong mùa

gặt, như những người thắng trận hân hoan vì chiến lợi phẩm, khi đem của chiếm được về phân chia. Vì cái ách nặng nề trên người nó, cái gông nằm trên vai nó, cái vương trượng là quyền của kẻ áp bức Chúa sẽ nghiền nát ra, như trong ngày chiến thắng Ma-đi-an. Bởi lẽ mọi chiếc giày đi lộp cộp của kẻ chiến thắng, mọi chiếc áo nhuộm thắm máu đào sẽ bị đốt đi và trở nên mồi nuôi lửa.” (Is 9:2-4)

Tuy thế, để nhận được ơn huệ ấy, con người vẫn cần một điều kiện: *cộng tác*.

“Ân sủng của Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ chúng ta, đã xuất hiện cho mọi người, dạy chúng ta từ bỏ gian tà và những dục vọng trần tục, để sống tiết độ, công minh và đạo đức ở đời này, khi trông đợi niềm hy vọng hạnh phúc và cuộc xuất hiện vinh quang của Đức Giê-su Ki-tô là Thiên Chúa cao cả và là Đấng Cứu Độ chúng ta. Người đã hiến thân cho chúng ta để cứu chuộc chúng ta khỏi mọi điều gian ác, luyện sạch chúng ta thành một dân tộc xứng đáng của Người, một dân tộc nhiệt tâm làm việc thiện”. (Tt2:11-14)

Thấy chưa, Đấng Cứu Độ đến không phải chỉ mang trời mới, đất mới mà quan trọng hơn hết là tâm hồn mới, tâm hồn được luyện sạch, thoát mọi điều gian ác, để xứng đáng là con dân của Chúa.

Hành trình đi tìm chân lý của nhân loại đáng nể phục và tuyên dương nhưng cũng là một hành trình cam go gay cấn trong đêm tối, lần từng bước như trong mê lộ. Mê lộ nào cũng bắt đầu bằng nhiều ngõ vào nhưng đều là ngõ cụt trừ một lối ra. Tiến trình tìm kiếm là tiến trình của con người, tìm kiếm từ nhiều ngã, từ muôn lối. Giáng Sinh là tiến trình của Thiên Chúa đến với con người. Chúa đến từ trời cao như xuyên bầu trời, như xé tầng mây đến với trái đất hạt bụi, và đến với con người. Lời Thánh Vịnh tự ngàn xưa đã thúc giục:

“Địa cầu hãy nhảy mừng, hải đảo muôn ngàn, hãy mừng vui! Trời xanh loan truyền sự công minh Chúa, và chư dân được thấy vinh hiển của Người vì hôm nay sự sáng chiếu giải trên chúng ta, vì Chúa đã giáng sinh cho chúng ta”. (Tv96)

Ôi tuyệt vời, ôi ngây ngất! Con người được Tạo Hoá thương yêu, nâng niu. Con người bất trung được Thiên Chúa đến cứu độ! Người đi tìm đã gặp, kẻ khao khát được thỏa thuê. Tạ ơn Thiên Chúa đến làm người, ở với chúng con để cứu độ chúng con.

Nguyễn Văn Thông
December 23, 2020

Nguồn: Internet eMail by Nguyễn Văn Thông chuyển

Đăng ngày Thứ Năm, December 24, 2020
bkt Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH